

Diplomová práce Jana Petružely „Kapitoly o loutkách, loutkovitosti, manekýnech a jiné havěti u Michela de Ghelderode“ není pokusem o monografii tohoto vlámského a u nás povrchně známého dramatika, který jako delfín občas vyplul na povrch a opět se ponořil do vod zapomnění, ale diplomant nás vedle základních biografických údajů vede k zamýšlení nad podivnými vlastnostmi postav jeho početných her. Ty postavy jsou totiž již v předpokladu ani ne tak živými bytostmi v běžném slova smyslu, ale bytostmi autorovi i nám odcizené. Proto se ve fikčních světech Ghelderode objevují jako loutky, manekýni apod. Je v nich něco skrytého a utajovaného, což je charakteristické nejen pro tvorbu Ghelderode, ale – jak uvádí správně Petružela - také mnoha dalších umělců ve 20. století.

O téma loutkovitosti se Petružela zajímal již během studia a chtěl by se mu věnovat v rámci doktorského studia. V této diplomové práci na jedné straně shrnul poznatky o komplikované osobnosti tohoto dramatika a z druhé strany si připravil půdu k dalšímu výzkumu loutkovitosti. Nastudoval hodně literatury, využil studia na pařížské Sorbonně, snaží se zařadit tvorbu Ghelderode do evropského kontextu (expresionismus, Artaud). Umí si klást otázky, i když je v nich někde – zvláště v úvodu práce – poněkud rétorický, ale nakonec na ně dokáže osobitě odpovědět.

Na diplomové práci pracoval samostatně a pokud bych měl nějaké připomínky, tak jen k těmto drobným věcem:

- a) je tu pár gramatických chyb
- b) citovat autory přeložených prací do češtiny ještě navíc v původním jazyce je zbytečné
- c) pozor na expanzi loutkovitosti, asi ze zaujetí tématem, např. u biomechaniky Mejercholda (s. 33).

Považuji práci za velmi přínosnou, a proto ji doporučuji k obhajobě

12. 9. 2006

Hyvnar Jan